

lyyl
SUOMEN PANKIN
JOHTOKUNTA.

Laap. 9/5-22.

L:to 38.

Helsingissä

Touko kuun 8 p. 1922.

P a n k k i v a l t u u s t o l l e .

N^o 19

Kirjelmässään kuluneen helmikuun 12 päivältä N:o 10, joka käsitteli Taloudellisen Neuvottelukunnan 10 päivänä marraskuuta 1921 päivättyä, valuuttakauppaa ja Suomen Pankin valuuttapolitiikkaa koskevaa, Valtioneuvostolle osoitettua memoriaalia, Johtokunta huomautti että Suomen Pankin silloiset valuuttapolitiilliset toimintamahdollisuudet valuuttojen niukkuuden vuoksi olivat varsin vähäiset, ja että sentähden Neuvottelukunnan ehdotus neuvottelukokouksen pitämisestä, jossa kysymys Suomen markan kurssin vakiinnuttamisesta yksityiskohtaisesti harkittaisiin ja se kurssi määrättäisiin, johon lähikuukausina tulisi pyrkiä, ei sinä ajankohtana näyttänyt tarkoituksenmukaiselta. Nytemmin ovat olosuhteet muuttuneet, kun todennäköisesti valtio läheisessä tulevaisuudessa tulee saamaan suuren puntamääräisen lainan, jonka tähden Johtokunta, viitaten aikaisempaan edellisessä mainittuun lausuntoonsa ja sitä täydentäen, saa esiintuoda seuraavaa.

Mitä ensinnäkin tulee kysymykseen onko syytä ajatella Suomen markan entisen kultaarvon palauttamista, on Johtokunta sitä mieltä että tämänsuuntaiset pyrkimykset kan jouduttua nykyiseen alhaiseen arvoonsa eivät olisi kallaan, vaan että on lähdettävä siitä että aikanaan toimitetaan devalvatsioni. Kultapariteettiin palaaminen tietäisi siksi pitkäaikaisia, taloudellisen elämämme luonnollista hityistä vaikeuttavia uhrauksia, että ne luultavasti tulisivat osoittautumaan meille ylivoimaisiksi. Jos kerran tämä tunnustetaan, on todettava että pääpainoa ei ole pantava hen että kurssi vakiinnutetaan mahdollisimman korkeaan pisteeseen, vaan siihen että koko vakiinnuttamisprosessi toteutettaisiin niin että sen aiheuttamat häiriöt tulevat olemaan mahdollisimman pienet. Tätä pistettä valittaessa on käsittääksemme ensi sijassa otettava huomioon tuotannon, niin hyvin maatalouden kuin teollisuudenkin, kustannukset yleensä sekä niiden ohessa työpalkkojen nykyään saavuttamataso. Samalla on pyrkiminen siihen pisteeseen järjestettävä niin ettei liian jyrkän deflationin kautta aseteta teollisuutta ja maanviljelystä senmoiseen asemaan, joka ehkäisi niiden tuotantomahdollisuuksia.

Toiselta puolen on myöskin tarpeellista huomiota ki

nitettävä kuluttajain ja varsinaista pääomansäästöä luovien kansanluokkain etuihin. Nämät vaativat ettei keino-
tekoisesti estetä semmoista hintojen laskua, jonka tuotanto, tuntuvasti vähentymättä, voi kestää. Mikä se kurssipiste on, johonka saakka voi ottaa huomioon äsken mainitun näkökohdan, on mahdotonta tällä hetkellä vielä sanoa. Siihen vaaditaan tarkkoja tutkimuksia eri elinkeinohaarojen tuotantokustannuksista, ja lopulta voi osoittautua että yksistään kokemus tulee näyttämään mikä se kohta on johon valuuttamme on vakiinnutettava. Tämän kysymyksen ratkaisuun tulee ilmeisesti joka tapauksessa myöskin maailman tuotannon ja maailman kaupan vastaisella kehityksellä olemaan mitä tuntuvin vaikutus.

Esitetyn nojalla Johtokunta puoltaa neuvottelujen järjestämistä teollisuus- ja maanviljelystuotannon, kaupan ja pankkimaailman edustajien kesken edellisessä kosketeltujen kysymysten pohtimista varten, ja tuntuu Johtokunnasta asianmukaiselta että Suomen Pankki niissä esiintyisi aloitteentekijänä.

E. H. H. H.

A. Basu
L. A. K.

S. M. P.
A. H. B.

H. P. A.

SUOMEN PANKIN
JOHTOKUNTA.

Helsingissä

Touko kuun 4 p. 19 22.

P a n k k i v a l t u u s t o l l e .

N^o 18.

Käsitellessään lausunnon antamista varten Taloudellisen neuvottelukunnan Valtiovarainministeriölle tekemää ehdotusta, joka tarkoittaa toimenpiteitä sen päämäärän saavuttamiseksi että vientivaluutat, heti kun ne on viejälle tulleet, luovutettaisiin pankeille, ovat Herrat Pankkivaltuusmiehet kirjelmällä kuluneen maaliskuun 30 päivältä pyytäneet Johtokuntaa neuvottelemaan yksityispankkien kanssa asiasta.

Katsoen että tällöinen neuvottelu oli varsin paikallaan, Johtokunta kutsui yksityisten suurpankkien edustajat kokoukseen, joka pidettiin kuluvan kuun 3 päivänä Suomen Pankissa ja jonka tulos oli seuraava.

Tunnustettiin että tietenkin olisi hyötyä jatkuvasti käytettävissä olevista tiedoista maan valuuttavaraston määrästä joka eri ajankohtana, mutta ei pidetty mahdollisena viejiin nähden toteuttaa sitä vaatimusta, jota Taloudellinen Neuvottelukunta on ajatellut, koska semmoisen vaa-

timuksen asettaminen, puhumattakaan siitä ettei sitä minkään-
laisilla keinoilla voitaisi saada täytetyksi kaikilla tahoi-
la, olisi omiansa herättämään yleistä hermostusta, mikä
tietenkin olisi haitaksi liikeelämän tyynelle kehitykselle.
Yksityispankit asettuivat niinmuodoin kielteiselle kannalle
puheenalaiseen ehdotukseen nähden, eikä Johtokuntakaan ole
voinut olla tähän mielipiteeseen yhtymättä.

Challens

A. Bastin
L. Ami of Kemlin

W. H. P. H. H.
M. Proberg

W. H. P. H. H.